

מירא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראייה- proof	חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה הישן תחת המטה	מאן דאמר											
מירא												
סוכה מדובללת, ושצילתה מרובה מחמתה - כשרה.												כב.
המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.												כב.
מאי מדובללת?												כב.
סוכה ענייה.	רב:											כב.
קנה עולה וקנה יורד.	שמואל:											כב.
רב תני חדא, ושמואל תני תרתי:												כב.
סוכה מדובללת, מאי מדובללת - מדולדלת, שצילתה מרובה מחמתה - כשרה.	רב תני חדא:											כב.
מאי מדובללת - מבולבלת, ותרתי קתני: סוכה מבולבלת כשרה, וצילתה מרובה מחמתה כשרה.	שמואל תני תרתי:											כב.
לא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה טפחים, אבל יש בין זה לזה שלשה טפחים - פסולה.	אביי:											כב.
אפילו יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי, לא אמרן אלא שאין בגגו טפח, אבל יש בגגו טפח - כשרה, דאמרין חבוט רמי.	רבא:											כב.
מנא אמינא לה דכי אית בה טפח אמרינן חבוט רמי, וכי לית בה טפח לא אמרינן חבוט רמי	רבא:											כב.
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעזיבה והן מכוונות, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא. בין התחתונה לעליונה - ביניהן טמא, על גבי העליונה - כנגדה עד לרקיע טמא.	דתנן:											כב.
היו העליונות כבין התחתונות, טומאה תחתיהן - תחת כולן טמא, על גביהן - כנגדן עד לרקיע טמא.												כב.
במה דברים אמורים - בזמן שיש בהן טפח וביניהן פותח טפח. אבל אין ביניהן פותח טפח, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא, ביניהן ועל גביהן טהור.	ותני עלה:											כב.
אלמא: כי אית ביה טפח - אמרינן חבוט רמי, וכי לית ביה טפח - לא אמרינן חבוט רמי, שמע מינה.												כב.
יתיב רב כהנא וקאמר להא שמעתא.												כב.
וכל היכא דלית ביה טפח לא אמרינן חבוט רמי?	אמר ליה רב אשי לרב כהנא:											כב.
קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה, וכן שתי קורות, אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלשה - אינו צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת.	והא תניא: [ת"ק]											כב.
פחות מארבעה - אין צריך להביא קורה אחרת, ארבעה - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:											כב.
וכן שתי קורות המתאימות, לא בזו כדי לקבל אריה, ולא בזו כדי לקבל אריה, אם מקבלות אריה לרחבו טפח - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	[תניא-ת"ק]											כב.
אם מקבלות אריה לארכו שלשה טפחים - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:											כב.
היו אחת למעלה ואחת למטה, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: רואין העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה, ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה.	[רבי יוסי ברבי יהודה]											כב.
הא זה וזה בתוך עשרים - אמרינן חבוט רמי, אף על גב דלית ביה טפח												כב.
תרוין ואימא הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אלא בתוך עשרים, והתחתונה סמוכה לה בפחות משלשה. אי נמי: בלבד שלא תהא תחתונה למטה מעשרה אלא למעלה מעשרה, ועליונה סמוכה לה בפחות משלשה. אבל שלשה, כיון דלית ביה טפח - לא אמרינן חבוט רמי.	אמר ליה: [רב כהנא]											כב.
ושצילתה מרובה מחמתה כשרה.												כב.
הא כי הדדי - פסולה												כב.
ושחמתה מרובה מצילתה - פסולה	והא תנן באידך פירקין:											כב.
הא כי הדדי כשרה												כב.
לא קשיא: כאן - מלמעלה, כאן - מלמטה.												כב.
היינו דאמרי אינשי: כווא מלעיל כאיסתרא מלתחת.	רב פפא:											כב.

◈ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
--	-----------

סוכה-הישן תחת המטה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מעובה כמין בית.													■	<
המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.	תנו רבנן:												■	◊
אין כוכבי חמה נראין מתוכה, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]												■	◊
מכשירין.	בית הלל:												■	◊
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.													■	מ
בראש האילן או על גבי גמל - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.													■	כב:
שתים באילן ואחת בידי אדם, או שתים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.													■	כב:
שלש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב.													■	כב:
זה הכלל: כל שינטל האילן ויכולה לעמוד בפני עצמה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.													■	כג.